Bharat Temples

तू जिने मर्ज़ी दु:ख दे ले

तू जीने मर्जी दु:ख दे ले दु:ख सेहन दी आदत पे गई ऐ ॥
वेदरदा तेनु की कहना ॥,चुप रहन दी आदत पै गई ऐ,
तू जीने मर्जी दु:ख दे....

साडे चेहरे उते लिखियाँ ने साडे दिल उते जो जो बितियाँ ने,
असी भूलना चाहिए भुल्दे नहीं मेरे नाल तू जो जो कितियाँ ने ॥
सहनु मंदड़ा बोलियाँ माफ़ करी ॥ सच कहन दी आदत पै गई ऐ,
तू जीने मर्जी दु:ख दे....

असी इकले हा ते की होया ,तू खुश वस् नाल रकीबा दे,
सहनु तेरे उते दोष नहीं असी माडे आ यार नसीबा दे.
सहनु मेले चंगे लगदे नहीं वख रहन दी आदत पे गई ऐ,
तू जीने मर्जी दु:ख दे....

साड़े हिसे विच जो आइयाँ ने सोच ते नाकामियां ने,
की करिये साड़े लेखा विच रुस्वियाँ ते बदनामिया ने,
सहनु मेले चंगे लगदे नहीं सहनु देहन दी आदत पे गई ऐ,
तू जीने मर्जी दु:ख दे....

तेरे दिल दियां यारा तू जाने साड़े दिल विच सूरत तेरी ऐ,
तू जीना चिर साडे नाल रहवे सहनु ऊनि उम्र वखेरी ऐ,
सहनु मेले चंगे लगदे नही वाख रेहन दी आदत पे गई ऐ,

तू जीने मर्जी दु:ख दे....

ब्रिज राज से नाता जुड़ा जब है तो किया जग की परवाह करे,
बस याद में उनकी रोते रहे निरंतर अशरु परवाह करे,
जितने वोह दूर भागे हमसे उतनी दुनी हम चाह करे,
किया अद्भुत सुख इस प्रेम में है हम आह करे वो वाह करे,
आ रोना धोना दर्द ते गम साड़े सजन रोग पुराने ने,
तू सजन भावे भूल जावे असी किते कोल निभाने ने,
सहनु गम दिया यादा नाल सजन नित रहन दी आदत पे गई ऐ

ਤੂੰ ਜਿੰਨੇ ਭਰਜੀ ਦੁੱਖ ਦੇ ਲੈ, ਦੁੱਖ ਮਹਿਣ ਦੀ ਆਦਤ ਯੈ ਗਈ ਏ ॥
ਘੇ-ਦਰਦਾ ਤੈਨੂੰ ਰੀ ਰਹਿਣਾ ॥, ਚੁੱਥ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਦਤ ਯੈ ਗਈ ਏ
ਤੂੰ ਜਿੰਨੇ ਭਰਜੀ ਦੁੱਖ ਦੇ ਲੈ,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,

ਮਾਡੇ ਚੇਹਰੇ ਉੱਤੇ ਲਿਖੀਆਂ ਨੇ, ਮਾਡੇ ਦਿਲ ਤੇ ਜੋ ਜੋ ਬੀਤੀਆਂ ਨੇ,
ਆਮੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਏ ਭੁੱਲਦੇ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਤੂੰ ਜੋ ਜੋ ਰੀਤੀਆਂ ਨੇ ॥
ਮਾਨੂੰ ਮੰਦੜਾ ਬੋਲਿਆ ਮਾਫ ਰਰੀ ॥, ਮੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਦਤ ਯੈ ਗਈ ਏ
ਤੂੰ ਜਿੰਨੇ ਭਰਜੀ ਦੁੱਖ ਦੇ ਲੈ,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,

ਆਮੀਂ ਇਰੱਲੇ ਹਾਂ ਤੇ ਰੀ ਹੋਇਆ, ਤੂੰ ਖੁਸ਼ ਵੱਸ ਨਾਲ ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ,
ਮਾਨੂੰ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ, ਆਮੀਂ ਮਾੜੇ ਆਂ ਯਾਰ ਨਮੀਬਾਂ ਦੇ ॥
ਮਾਨੂੰ ਮੇਲੇ ਚੰਗੇ ਲਗਦੇ ਨਹੀਂ ॥, ਵੱਖ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਦਤ ਯੈ ਗਈ ਏ
ਤੂੰ ਜਿੰਨੇ ਭਰਜੀ ਦੁੱਖ ਦੇ ਲੈ,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,

ਮਾਡੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਜੋ ਆਈਆਂ ਨੇ, ਮੋਚਾਂ ਤੇ ਨਾਰਾਜੀਆਂ ਨੇ,
ਰੀ ਰਰੀਏ ਮਾਡੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿਚ, ਰੁਸਵਾਈਆਂ ਤੇ ਬਦਨਾਮੀਆਂ ਨੇ ॥
ਆਮੀਂ ਬਣ ਗਏ ਰੰਯਾਂ ਰੇਤ ਦੀਆਂ ॥, ਮਾਨੂੰ ਢਹਿਣ ਦੀ ਆਦਤ ਯੈ ਗਈ ਏ
ਤੂੰ ਜਿੰਨੇ ਭਰਜੀ ਦੁੱਖ ਦੇ ਲੈ,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,

ਤੇਰੇ ਦਿਲ ਦੀਆ ਯਾਰਾ ਤੂੰ ਜਾਣੇ, ਮਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਸੂਰਤ ਤੇਰੀ ਏ,

ਤੂੰ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਵੇਂ, ਸਾਨੂੰ ਓਨੀ ਉਮਰ ਵਧੇਰੀ ਏ ॥
ਸਾਨੂੰ ਮੇਲੇ ਚੰਗੇ ਲਗਦੇ ਨਹੀਂ ॥, ਵੱਖ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਦਤ ਪੈ ਗਈ ਏ
ਤੂੰ ਜਿੰਨੇ ਮਰਜੀ ਦੁੱਖ ਦੇ ਲੈ,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,

ਬ੍ਰਿਜ-ਰਾਜ ਸੇ ਨਾਤਾ ਜੁੜਾ ਜਬ ਹੈ, ਤੋਂ ਕਿਆ ਜੱਗ ਕੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕਰੇਂ
ਬੱਸ ਯਾਦ ਸੇ ਉਨਕੀ ਰੋਤੇ ਰਹੇਂ, ਨਿਰੰਤਰ ਅੱਛਰੂ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕਰੇਂ
ਜਿਤਨੇ ਵੋਹ ਦੂਰ ਭਗੇਂ ਹਮਸੇ, ਉਤਨੀ ਦੂਣੀ ਹਮ ਚਾਹ ਕਰੇਂ
ਕਿਆ ਅਦਭੁਤ ਸੁੱਖ ਇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਮੇ ਹੈ, ਹਮ ਆਹ ਕਰੇਂ ਵੋਹ ਵਾਹ ਕਰੇਂ
ਐ ਰੋਣਾ ਧੋਣਾ ਦਰਦ ਤੇ ਗਮ, ਸਾਡੇ ਸੱਜਣਾ ਰੋਗ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇ
ਤੂੰ ਸੱਜਣਾ ਭਾਵੇਂ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇਂ, ਅਸਾਂ ਕੀਤੇ ਕੌਲ ਨਿਭਾਣੇ ਨੇ
ਸਾਨੂੰ ਗਮ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਨਾਲ ਸੱਜਣ ॥, ਨਿਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਦਤ ਪੈ ਗਈ ਏ
ਤੂੰ ਜਿੰਨੇ ਮਰਜੀ ਦੁੱਖ ਦੇ ਲੈ,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,

ਅਪਲੋਡ ਕਰਤਾ- ਅਨਿਲ ਭੋਪਾਲ

Source:
https://www.bharattemples.com/tu-jine-marji-dukh-de-le-dukh-sehan-di-addat-pae-gai-e/

Complete Bhajans Collections - Download Free Android App
https://play.google.com/store/apps/details?id=com.numetive.bhajans

Facebook: https://www.facebook.com/bharattemples/
Telegram: https://t.me/bharattemples

Youtube: https://www.youtube.com/channel/UC24oJCxZJyhhKzSUD-Lt9Tw